

Apstiprināta Ministru Kabinētā
2016. gada 24. maijā

Pieņemta Saeimā
2016. gada 16. jūnijā

VALSTS AIZSARDZĪBAS KONCEPCIJA

Rīga 2016

SATURS

Ievads	3
1. Drošības vides raksturojums	3
2. Valsts aizsardzības vispārējie pamati	4
3. Valsts aizsardzības stratēģiskie principi.....	5
3.1. Valsts rīcībspēja un griba	5
3.1.1. Situācijas apzināšana un draudu identificēšana	5
3.1.2. Starpinstitūciju sadarbība	6
3.1.3. Pilsoniskās sabiedrības iesaiste valsts aizsardzībā	6
3.1.4. Informācijas telpa un kibernetiskā drošība	7
3.2. Atturēšanas politika kā līdzeklis ārējo militāro draudu mazināšanā	7
3.2.1. NATO rīcībspēja un sabiedroto klātbūtne Latvijā	7
3.2.2. Nacionālās atturēšanas spējas.....	8
3.2.3. Stratēģisko partnerību stiprināšana	8
3.2.4. Dalība starptautiskajā drošības politikā.....	9
3.3. Valsts aizsardzības īstenošana un ārējā apdraudējuma pārvarēšana	10
3.3.1. Nacionālo aizsardzības spēju stiprināšana	10
3.3.2. NBS uzdevumi un spējas.....	10
3.3.3. Kolektīvā aizsardzība: mijiedarbība un iesaiste	11
3.3.4. Latvijas ieguldījums kolektīvajā drošībā.....	12
3.3.5. Valsts aizsardzībai nepieciešamie resursi	12
3.3.5.1. Aizsardzības budžets	12
3.3.5.2. Personāls.....	13
3.3.5.3. Militārā rūpniecība	14
4. Noslēguma jautājumi.....	14

Ievads

1. Valsts aizsardzības koncepcija ir politikas plānošanas dokuments, kas sagatavots, pamatojoties uz militāro draudu analīzi, un nosaka valsts militārās aizsardzības stratēģiskos mērķus, pamatprincipus, prioritātes un pasākumus miera, valsts apdraudējuma un kara laikā.
2. Valsts aizsardzības koncepcija ir izstrādāta saskaņā ar Nacionālās drošības likuma 29.pantu, un tās pamatā ir militāro draudu analīze. Valsts aizsardzības koncepcija ir sagatavota, ņemot vērā Latvijas ģeopolitisko situāciju, nacionālās drošības un ārpolitikas mērķus, kā arī Latvijas saistības Ziemeļatlantijas līguma organizācijā (turpmāk – NATO) un Eiropas Savienībā (turpmāk – ES).
3. Pamatojoties uz Valsts aizsardzības koncepciju, tiek īstenota valsts aizsardzības politika un plānoti konkrēti valsts aizsardzības politiskie un operacionālie pasākumi, to īstenošanai nepieciešamie resursi, Nacionālo bruņoto spēku (turpmāk – NBS) attīstība, nepieciešamā valsts varas un pārvaldes institūciju, pašvaldību, fizisko un juridisko personu gatavība un darbība miera, valsts apdraudējuma un kara laikā. Valsts aizsardzības pasākumu īstenošana tiek nodrošināta atbilstoši pieejamajiem resursiem, pildot likumos noteiktās NBS funkcijas un uzdevumus.

1. Drošības vides raksturojums

4. Pastāvošo starptautisko drošības vidi raksturo savstarpēja valstu atkarība, grūti prognozējamas vides izmaiņas un dažādā drošības izaicinājumu daba. Drošības izaicinājumi izriet gan no valstīm, gan nevalstiskajām organizācijām, kas izmanto gan konvencionālās, gan asimetriskās karadarbības elementus. Kopumā arvien spilgtāk sāk iezīmēties multipolāras pasaules veidošanās, kas agrāk vai vēlāk varētu novest pie izmaiņām esošajā starptautiskajā kārtībā.
5. Latvija kopā ar NATO un ES sabiedrotajiem ir saskārusies ar Eiropas drošības vides satricinājumu, ko radījusi Krievijas agresija Ukrainā. Mainot starptautiski atzītās robežas un neievērojot uzņemtās starptautiskās saistības, Krievija grauj pastāvošo starptautisko kārtību.
6. Lai nodrošinātu iekšējo stabilitāti un saliedētu sabiedrību, Krievija kultivē un rada ārēja apdraudējuma tēlu sabiedrībā, asociējot to ar NATO un ES valstīm. To apliecina arī 2015. gada 31. decembrī apstiprinātā Krievijas Nacionālās drošības stratēģija. Krievija īsteno militārās aktivitātes ārpus savas teritorijas, kā, piemēram, Sīrijā, un tas konfrontē ar NATO un ES interesēm.
7. Krievijas ārpolitika ir iekšpolitikas turpinājums. Līdzšinējā Krievijas politika apliecina, ka Krievija ir gatava sasniegt savus mērķus attiecībā uz kaimiņvalstīm, izmantojot visus līdzekļus, tai skaitā nekaitējot no militāro līdzekļu izmantošanas savas ārpolitikas un drošības orientācijas izvēles uzspiešanā.
8. Latviju kā Baltijas jūras reģiona valsti vistiešāk ietekmē tas, kas notiek šai reģionā. Pretēji deklarētajām vērtībām un apņemšanām, kas izteiktas NATO un Krievijas attiecību pamatdokumentos, pēdējo gadu laikā Krievija mērķtiecīgi attīstījusi savu militāro infrastruktūru un demonstrējusi militāro spēku tieši Latvijas pierobežā. Krievija tiecas uz savas militārās klātbūtnes palielināšanu Baltkrievijā, un tas palielina Krievijas rīcībspēju NATO austrumu pierobežā.
9. Pilnveidojot Krievijas bruņoto spēku ātrās reaģēšanas spējas, mobilitāti un kaujas gatavību, attīstot desanta un speciālo uzdevumu vienības, kā arī nodrošinot bruņotos spēkus ar modernizētu kaujas tehniku Baltijas valstu pierobežā, Krievija rada izaicinājumus Baltijas valstu aizsardzībai.

10. Tādējādi, ņemot vērā Krievijas iekšpolitisko notikumu dinamiku, pieaugošo militāro klātbūtni NATO pierobežā un demonstrēto vēlmi izmantot militāro spēku politisku mērķu sasniegšanai, šīs koncepcijas darbības laikā draudi Latvijas drošībai pieaug.
11. Drošības vidē arvien grūtāk saskatāma kļūst robeža starp miera stāvokli, krīzes periodu un kara laiku. Asimetriskās karadarbības elementi bieži vien ir grūti identificējami, bet pamatā tie ir vērsti uz valsts iekšēju novājināšanu, valsts politiskās pārvaldības diskreditāciju un ticības savai valstij graušanu. Suverēnu valstu ietekmēšanā tiek izmantoti dažādi „maigās” un „cietās” varas elementi, īstenojot, tā dēvēto, hibrīdkaru.
12. Jau kopš neatkarības atgūšanas Latvija ir saskārusies ar atsevišķiem asimetriskās karadarbības elementiem, kas pēdējo gadu laikā ir intensificējušies. Tiek identificēti arvien pieaugošie, Krievijas īstenotie mēģinājumi ietekmēt Latvijas drošību, izmantojot dažādas ietekmes sviras. Mākslīgi koordinēta un vadīta komunikācija (propaganda), psiholoģiskā ietekme, uzbrukumi kibertelpā, enerģētikas nozares izmantošana politisku mērķu sasniegšanai, ekonomikas un uzņēmējdarbības vides ietekmēšana ar mākslīgu barjeru un aizliegumu palīdzību, ietekmes aģentu atbalstīšana un sabiedrības neapmierinātības veicināšana, ko pastiprina militārās aktivitātes Latvijas pierobežā, ir Krievijas īstenotās asimetriskās karadarbības elementi.
13. Krievijas retorika un militārās aktivitātes norāda uz Krievijas vēlmi graut uzticību NATO rīcībspējai un efektivitātei, kā arī sašķelt un vājināt NATO valstu vienotību, pozicionējot sevi kā alternatīvu drošības garantu pasaulē. Militāri Krievija attīsta un vingrina spējas, kas var tikt izmantotas, lai īstenotu neparedzētu militāru uzbrukumu Baltijas valstīm, atdalot tās no pārējās NATO teritorijas, un nepieļautu Ziemeļatlantijas līguma 5.panta īstenošanu, kā arī neļautu NATO nodrošināt pārsvaru jūrā un gaisā.
14. Ievērojamus drošības izaicinājumus rada pieaugošā nestabilitāte Eiropas kaimiņu reģionos, nelegālās migrācijas plūsmas, kā arī citi pārrobežu draudi, īpaši – terorisms. Teroristiskie grupējumi, piemēram, tādi kā DAESH (pašpasludinātā teroristiskā organizācija Islāma valsts Irākā un Levantē), rada nopietnus draudus drošībai plašākā Tuvo Austrumu reģionā, kā arī rada apdraudējumu sabiedrotajiem un partneriem visā pasaulē. Lai gan tas nerada tiešu militāru draudu Latvijai, tomēr pastāv apdraudējums NBS karavīru drošībai, piedaloties starptautiskajās militārajās misijās un operācijās. Terorisma radītais apdraudējums un migrācijas problēmas NATO un ES pieaug, tādēļ nepieciešama kopīga un koordinēta sabiedroto rīcība, stiprinot NATO un ES vienotību un solidaritāti.
15. Vienlaikus drošības izaicinājumus rada sabiedrībā joprojām jūtāmās ekonomiskās krīzes sekas. Tās veicinātā sociālā nevienlīdzība un iedzīvotāju skaita samazināšanās vairo Latvijas iekšējo un ārējo ievainojamību pret ārējiem draudiem.

2. Valsts aizsardzības vispārējie pamati

16. Valsts aizsardzības sistēmas mērķis ir valsts neatkarības un suverenitātes saglabāšana. Valsts neatkarība un suverenitāte ir iespējama ar visas sabiedrības iesaisti, valdības rīcībspēju un militāru spēku. Valsts aizsardzība ir visas sabiedrības, valsts institūciju un valsts aizsardzības sistēmas atbildība.
17. Latvijas tautas saliedētība, griba un apvienošanās kopīgam pretošanās mērķim ir neatņemama, vēsturiski izveidojusies Latvijas nacionālās identitātes un pilsoniskās pašapziņas izpausme, kas veido unikālu un stipru pamatu valsts aizsardzībai pret jebkāda veida agresoru.
18. Valsts uzdevums ir veidot tādu valsts aizsardzības sistēmu, lai nodrošinātu Latvijas kā valsts pastāvēšanu, savlaicīgi atturētu, novērstu vai, ja nepieciešams, pārvarētu apdraudējumu. Valsts varas rīcībspēja, efektīva tās funkcionēšana un nepārtrauktība

sekmē šī uzdevuma izpildi. Valstij ir jāsekmē un jāorganizē valsts militārā aizsardzība, Latvijas tautas pilsoniskās apziņas stiprināšana, tieša, brīvprātīga un iespējami plaša iesaiste valsts aizsardzības nodrošināšanā. Ārējās agresijas gadījumā valsts izmanto un īsteno individuālās paš aizsardzības un kolektīvās aizsardzības tiesības un mehānismus saskaņā ar nacionālajos un starptautiskajos tiesību aktos un starptautiskajos līgumos noteiktajiem principiem un kārtību.

19. Valsts militārās aizsardzības pamatu veido NBS. NBS nodrošina valsts militāru aizsardzību, kā arī miera laikā sniedz atbalstu civilajai sabiedrībai un iesaistās citu uzdevumu veikšanā likumos un starptautiskajos līgumos noteiktajā kārtībā.

3. Valsts aizsardzības stratēģiskie principi

20. Valsts aizsardzība tiek īstenota pēc šādiem stratēģiskajiem principiem:

21. **Valsts rīcībspēja un griba.** Apstākļos, kad apdraudējums ir mainīgs un grūti prognozējams, ir jāveicina valsts varas rīcībspēja prognozēt un reaģēt uz potenciālajiem draudiem. Agrā brīdināšana un draudu identificēšana, informācijas apmaiņa un starpinstitūciju sadarbība ir spējas, lai nodrošinātu efektīvu lēmumu pieņemšanu. Sabiedrības vēlme iesaistīties valsts aizsardzībā un Latvijas suverenitātes nosargāšanā apliecina, ka Latvija aizsargās tās neatkarību, ja tā tiks apdraudēta.

22. **Atturēšanas politika kā līdzeklis ārējo militāro draudu mazināšanai.** Valsts aizsardzības uzdevums ir atturēt pretinieku no nodoma lietot militāro spēku. Efektīva atturēšanas politika sastāv no pasākumu kopuma, kas apliecina, ka cena par iesaistīšanos militārā konfliktā pret Latviju būs augsta un neatsvērs potenciālos politiskos, ekonomiskos vai militāros ieguvumus. To nodrošina visu NATO valstu, tai skaitā Latvijas, individuālās un kolektīvās aizsardzības potenciāls un politiskā griba jeb apņemšanās sniegt savstarpēju palīdzību uzbrukuma gadījumā. Sabiedroto spēku klātbūtne Latvijā veicina atturēšanu.

23. **Valsts aizsardzības īstenošana un ārējo draudu pārvarēšana.** Valsts aizsardzība tiek īstenota saskaņā ar kolektīvo aizsardzību, pirmkārt, attīstot nacionālo noturību un militārās spējas pret ārējo draudu, otrkārt, turpinot integrāciju NATO operacionālajos un taktiskajos līmeņos, treškārt, izmantojot NATO valstu kolektīvo un individuālo militāro potenciālu. Neizbēgama militārā drauda gadījumā valsts aizsardzības sistēmai ir jāspēj īstenot aizsardzības pasākumus, organizējot un vadot militāro un civilo pretošanos, valsts varas nepārtrauktu funkcionēšanu un kritiskās infrastruktūras aizsardzību.

3.1. Valsts rīcībspēja un griba

3.1.1. Situācijas apzināšana un draudu identificēšana

24. Ar valsts apdraudējuma pārvarēšanu saistīto valsts institūciju pienākums ir pastāvīgi apzināt, analizēt un spēt savlaicīgi identificēt ārējo draudu, dodot laiku reaģēt lēmumu pieņēmējiem. Valsts uzdevums ir stiprināt šo institūciju spējas identificēt ārējos draudus.

25. Liela varbūtība, ka Latvijai nāksies saskarties ne tikai ar mēģinājumiem lietot asimetriskās karadarbības elementus, bet arī ar militārās maldināšanas pasākumiem. Savlaicīgai draudu identificēšanai ir jāattīsta analītiskās spējas, lai apstrādātu lielu informācijas daudzumu un orientētos vidē, kur var tikt izplatīta nepatiesa, grūti pierādāma un pretrunīga informācija.

26. Izlūkošanas un pretizlūkošanas spējām un to tehniskajam nodrošinājumam ir jābūt tādām, lai lēmumu pieņēmējam būtu maksimāli plaša informācija par Latvijas teritorijā, īpaši pierobežā, notiekošo.

27. Papildus esošajiem sadarbības mehānismiem jāturpina pilnveidot izlūkinformācijas apmaiņu un rīcības koordināciju gan NATO, gan Baltijas valstu starpā.

28. Iepriekš apstiprināta rīcība apdraudējuma gadījumos samazina reaģēšanas laiku.
29. Valsts nodrošina iedzīvotāju informēšanu par iedzīvotāju rīcību militāro draudu gadījumā.

3.1.2. Starpinstitūciju sadarbība

30. Valsts aizsardzības pasākumu īstenošana notiek, vienlaicīgi izmantojot gan civilos, gan militāros valsts un starptautiskos resursus, elastīgi nosakot atbildīgo institūciju atbilstoši apdraudējuma scenārijiem. Ministru kabineta noteiktajā kārtībā Aizsardzības ministrija noteiktā teritorijā un noteikta mērķa sasniegšanai var būt vadošā institūcija slēpta militāra apdraudējuma novēršanā miera laikā.
31. Valsts pārvaldes institūcijas ir atbildīgas par apdraudējuma identificēšanu un pārvarēšanu savā nozarē. Šī procesa koordināciju un vadību nodrošina Ministru kabinets.
32. Lai efektīvi reaģētu, nepieciešama visu valsts pārvaldes institūciju pastāvīga sadarbība un gatavība draudu novēršanai. Regulāra valdības līmeņa un atbildīgo institūciju amatpersonu krīzes vadības procesu vingrināšana nodrošina savlaicīgu reaģēšanu.
33. Efektīva informācijas apmaiņa un savlaicīga valsts vadības informēšana par iespējamo apdraudējumu ir priekšnosacījums sekmīgai valsts aizsardzībai.
34. Valsts ārējās robežas efektīva kontrole ir būtisks faktors gan agrās brīdināšanas, gan valsts aizsardzības nodrošināšanai. Tādēļ valsts ārējās sauszemes robežas pārvaldība jāveido kā integrēts civilo un militāro līdzekļu kopums ar integrētu komandvadību, savietojamām tehnoloģijām, procedūrām un reaģēšanas spējām miera un valsts apdraudējuma laikā. Valsts robežsardzei, kas kara laikā nonāk NBS sastāvā, ir jābūt savietojamai ar NBS vienībām gan ekipējuma, gan apmācības, gan procedūru jomās.

3.1.3. Pilsoniskās sabiedrības iesaiste valsts aizsardzībā

35. Lai stiprinātu valsts aizsardzību, ir jāveicina Latvijas tautas pašapziņa un vēlme aizsargāt savu valsti, radot tam labvēlīgus apstākļus. Latvija var sevi aizsargāt pat gadījumā, ja tai jāsaskaras ar militāru pārspēku. Visu nosaka tautas gribasspēks un pareizi izvēlēta militārā stratēģija. Latvijas ģeogrāfija ir piemērota tam, lai pretinieka rīcības brīvība būtu ierobežota, radot tam maksimālus zaudējumus.
36. Valsts aizsardzība ir beznosacījuma. Katra pilsoņa pienākums ir aizstāvēt valsti un aktīvi vai pasīvi pretoties agresoram.
37. Patriotismu veicina bruņoto spēku redzamība un klātbūtne visos Latvijas reģionos, militārās profesijas prestižs, uzticība NBS un informētība par valsts aizsardzību. NBS klātbūtne sabiedrībā tiek nodrošināta, sniedzot atbalstu civilajai sabiedrībai, piedaloties parādēs, sabiedriskos pasākumos un organizējot mācības apdzīvotās vietās.
38. Patriotismu sekmē jauniešu garīga un fiziska attīstība, kā arī Latvijas vēstures izpratne.
39. Zemessardze un Jaunsardze ir primārais instruments sabiedrības iesaistei valsts aizsardzībā. Plašu sabiedrības iesaisti nodrošina šo institūciju pieejamība un pievilcīgums.
40. Zemessardze ir lielākā un teritoriāli visplašāk pārstāvētā NBS struktūra. Zemessardze dod iespēju brīvprātīgi kalpot savai valstij, rūpējoties par tās drošību un aizsardzību. Zemessardzes integrācija NBS kopējā struktūrā ir uzskatāma par vienu no NBS attīstības plāna īstenošanas pamatelementiem, tādējādi nodrošinot resursu efektīvu personāla plānošanu.

41. Jaunsardzes mērķis ir līdz 2024. gadam iesaistīt 10% skolu jauniešu. Savukārt līdz 2018. gadam mērķis ir nodrošināt iespēju 6% skolu jauniešu vecumā no 10 līdz 21 gadam (aptuveni 9500 jauniešu) piedalīties Jaunsardzē.
42. Ir atjaunota rezerves karavīru apmācība, integrējot rezerves karavīrus pastāvīgajās NBS vienības kara laika struktūrās.
43. Valsts piedāvā apgūt valsts aizsardzības pamatus vispārizglītojošajās mācību iestādēs.

3.1.4. Informācijas telpa un kibersdrošība

44. Informācijas telpa un informācijas tehnoloģijas ietekmē sabiedrības funkcionēšanu miera laikā, hibrīda un konvencionāla kara gadījumos.
45. Informatīvās telpas drošībai svarīga ir stratēģiskās komunikācijas spēju stiprināšana nozaru ministriju un valdības līmenī, kā arī efektīva starpnozaru koordinācija.
46. Latvijas interesēs ir, lai demokrātijas un brīvības normas netiek izmantotas, apzināti ietekmējot Latvijas sabiedrību, mazinot ticību Latvijas valstiskumam un Eiropas pamatvērtībām, kā arī iedzīvotāju vēlmi aizstāvēt Latvijas valsti. Tādēļ Latvijas informatīvajā telpā tiek nodrošināta Latvijas valstiskās identitātes un pamatvērtību aizsardzība un netiek pieļauta kara, naida, neiecietības kurināšana un Latvijas valstiskās pastāvēšanas pamatvērtību noliegums.
47. Krīzes vai kara situācijā valsts un privātā sektora informācijas un komunikācijas tehnoloģijas var tikt pakļautas kibernetiskiem. Tādēļ valsts mērķis ir nodrošināt, ka valsts pārvaldē un privātajā sektorā pastāv izpratne par apdraudējumiem un riskiem kibertelpā, ir spējas identificēt ļaunprātīgu rīcību un valstij ir tehniskie un cilvēku resursi, lai novērstu vai mazinātu naidīgas rīcības ietekmi. Valsts attīsta ciešu sadarbību starp valsts un privāto sektoru kibertelpas drošības un aizsardzības stiprināšanā, tai skaitā nodrošinot kritiskās infrastruktūras aizsardzību. Lai stiprinātu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju drošību un veicinātu sistēmu veidotāju un turētāju atbildību, iesaistot plašāku sabiedrību, tiks ieviesta atbildīga ievainojamību atklāšanas politika.
48. Krīzes un kara laikā valdība nodrošina informācijas un kibertelpas aizsardzību, izmantojot aktīvus un pasīvus aizsardzības pasākumus, lai nepieļautu iedzīvotāju ārēju ietekmēšanu un valdības rīcības paralizēšanu.
49. Lai veicinātu izpratni un sniegtu atbalstu moderno apdraudējumu situācijās, tiek veidotas speciālas vienības un nodrošināta apmācība kiberaizsardzības jautājumos gan Zemessardzē, gan Jaunsardzē.

3.2. Atturēšanas politika kā līdzeklis ārējo militāro draudu mazināšanā

3.2.1. NATO rīcībspēja un sabiedroto klātbūtne Latvijā

50. NATO kolektīvās aizsardzības princips un spējas, ko sabiedrotie uztur kolektīvi un individuāli, nodrošina agresora atturēšanu. Latvijas interesēs ir stipra un solidāra NATO pastāvēšana.
51. Atturēšanu pastiprina sabiedroto spēku klātbūtne Latvijā, to apjoms ir atkarīgs no abpusējas solidaritātes ar sabiedrotajiem, t.sk. no Latvijas pienesuma.
52. Efektīva alianses kodolieroču, pretraķešu aizsardzības un konvencionālo ieroču kombinācija ir pamats alianses rīcībspējai un atturēšanas garant. Latvijas interesēs ir sekmēt alianses kodolarsenāla saglabāšanu NATO rīcībā tik ilgi, kamēr pasaulē pastāv kodolieroči, kā arī veicināt alianses kodolieroču pašreizējā izvietojuma Eiropā saglabāšanu.

53. Pretraķešu aizsardzības vairoga izveide Eiropā ir pienesums alianses aizsardzības potenciāla stiprināšanai, kas jāturpina pielāgot drošības situācijas attīstībai.
54. Ticamu un efektīvu alianses atturēšanas politiku veicina alianses spēja reaģēt uz augošo apdraudējumu, pieņemot savlaicīgus lēmumus jau Ziemeļatlantijas līguma 4.panta ietvaros, kas paredz, ka NATO kopīgi apspriedīsies jebkurā brīdī, kad vien, pēc jebkuras NATO dalībvalsts uzskatiem, būs apdraudēta jebkuras dalībvalsts teritoriālā integritāte, politiskā neatkarība vai drošība.
55. NATO Reaģēšanas spēki un Sevišķi ātras reaģēšanas grupējums ir NATO primārais reaģēšanas instruments krīžu gadījumos, kas jāizmanto arī miera laikā atturēšanas nolūkos. Latvijas interesēs ir padarīt NATO lēmumu pieņemšanas mehānismu pēc iespējas efektīvāku, paredzot savlaicīgu spēku pārgrupēšanu, skaidru deklaratīvu politiku, kā arī attiecīgi definētas NATO spēku augstākā virspavēlnieka Eiropā tiesības.
56. Latvijas interesēs ir panākt ilgtermiņa risinājumu sabiedroto nozīmīgai militārajai klātbūtnei Latvijā. Atturēšanu sekmē pastāvīga (rotējoša) alianses spēku klātbūtne uz sauszemes, jūrā un gaisa telpā, centralizēti koordinējot militāro mācību un vingrinājumu ciklu un izvēršot kaujas un kaujas atbalsta spējas, kā arī attīstīta nepieciešamā militārā infrastruktūra sabiedroto spēku mācību un kaujas ekipējuma izvietošanai.
57. NATO gaisa telpas patrulēšanas misija Baltijas valstīs veicina Baltijas gaisa telpas aizsardzību. Sabiedroto dalība NATO gaisa telpas patrulēšanas misijā ir NATO klātbūtnes un solidaritātes apliecinājums.
58. Latvijas interesēs ir veicināt NATO institūciju un komandvadības elementu izveidi Latvijā, jo tas sekmē gan Latvijas tālāku integrāciju NATO, gan demonstrē sabiedroto klātbūtni. NATO komandcentra izveide Latvijā (NATO spēku integrācijas vienība) ļauj koordinēt un sniegt praktisku atbalstu NATO kaujas formējumu darbībai reģionā militāro mācību vai operāciju gadījumā.
59. NATO Izcilības centrs stratēģiskās komunikācijas jautājumos stiprina alianses un Latvijas noturību pret izaicinājumiem, ko rada asimetriskās karadarbības apdraudējumi. Tā darbība Latvijā ir apliecinājums NATO klātbūtnei un Latvijas ieguldījumam aliansē.

3.2.2. Nacionālās atturēšanas spējas

60. Valsts nodrošina augstas gatavības spēku uzturēšanu miera laikā ar spēju maksimāli ātri palielināt šo spēku apjomu līdz līmenim, kas nepieciešams atturēšanas vai karadarbības veikšanai. Spēku gatavība tiek veicināta, organizējot dažāda līmeņa kaujas gatavības pārbaudes un mācības, vingrinot krīzes vadības procedūras, pilnveidojot vienību un NBS komandvadības reaģēšanas spējas.
61. NBS komandvadībai ir jāspēj darboties režīmā, kad katrs vienības un apakšvienības komandieris ir spējīgs pastāvīgi izvērtēt taktisko situāciju un izvēlēties labāko operacionālo risinājumu. Vienībām jāspēj veikt kaujas darbības autonomi, nodrošinot pretinieka kavēšanu, rīcībspējas ierobežošanu un pretinieka plānu izjaukšanu.
62. Zemessardzes vienību pārgrupēšana, ieroču glabāšanas decentralizācija un savietojamība ar NBS regulārajām vienībām stiprina atturēšanas spējas. Valsts atbildīga darba attiecību politika, tai skaitā darba devēju elastīga pieeja Zemessardzes apmācību atbalstīšanā un iespēja valsts pārvaldē strādājošajiem zemessargiem un rezerves karavīriem apmeklēt apmaksātas mācības darba laikā, veicina Zemessardzes kaujas spējas.

3.2.3. Stratēģisko partnerību stiprināšana

63. Latvijas stratēģiskais sadarbības partneris ir ASV, ar kuru atbalstu tiek stiprināta valsts drošība un aizsardzība. Latvijas mērķis ir veicināt ASV izpratni par Latvijas

ģeopolitiskajiem izaicinājumiem, politisko gribu aizstāvēt Latviju kolektīvās aizsardzības ietvaros un panākt ASV militāro klātbūtni Latvijā.

64. Lai nodrošinātu ASV atbalstu Latvijas drošības interesēm, sadarbība ar ASV notiek izpildvaras, lēmējvaras un militārā līmenī. Papildus sadarbībai valstiskā līmenī ciešāka sadarbība ar ASV nevalstiskajām organizācijām veicina Latvijas drošības interešu pārstāvību ASV.
65. Lai panāktu efektīvāku ASV iesaisti drošības stiprināšanā, ar aizsardzības iepirkumu palīdzību jāattīsta militāri industriālā sadarbība, kā arī jādemonstrē solidaritāte ar ASV, piedaloties ASV vadītajās militārajās operācijās un attīstot savstarpējo militāro savietojamību ar ASV.
66. Baltijas valstu sadarbības mērķis ir tālāka militāra integrācija, lai sinhronizēti un koordinēti stātos pretim drošības izaicinājumiem. Tas prasa savstarpēju palaušanos un uzticību, kopīgu spēku komandvadības elementu veidošanu, koordinētu attīstību un savstarpēju savietojamību. Kopējie drošības izaicinājumi rada nepieciešamību pēc koordinētas Baltijas valstu un Polijas aizsardzības politikas.
67. Lielbritānijas kā spēcīgas Eiropas Ziemeļu reģiona militārās lielvaras un kodolvalsts izpratne par drošības izaicinājumiem reģionā atbilst Latvijas aizsardzības politikas interesēm. Tālāka sadarbība ar Lielbritāniju nodrošina Latvijai papildu drošības garantijas un sekmē valsts aizsardzības spējas.
68. Latvijas interesēs ir cieša sadarbība ar Ziemeļeiropas valstīm, lai stiprinātu kopējo Baltijas jūras reģiona drošību. Sadarbība izpaužas kā informācijas apmaiņa, vienota izpratne par drošības izaicinājumiem un kopīgu spēju projektu un aktivitāšu īstenošana.
69. Latvijas drošību stiprina tādu valstu kā Vācijas un Francijas vēlme iesaistīties Latvijas aizsardzības pasākumos. Tādēļ Latvijas interesēs ir ciešāka sadarbība ar šīm valstīm.

3.2.4. Dalība starptautiskajā drošības politikā

70. Latvijas drošības politikas mērķis ir tālāka integrācija un savu interešu aizstāvēšana starptautiskajās organizācijās. Valsts drošību veicinošs faktors ir atbildīga starptautisko saistību uzņemšanās un to ievērošana. Visaptveroša starptautiskā sadarbība ir papildu instruments valsts aizsardzības interešu aizstāvēšanā.
71. NATO ir Latvijas drošības garants, kurā Latvija īsteno drošības un aizsardzības politikas intereses, sniedzot ieguldījumu kolektīvās aizsardzības stiprināšanā, starptautisko krīžu risināšanā un drošības veicināšanā sadarbībā ar sabiedrotajiem un partneriem.
72. ES spēks ir nemilitāro instrumentu kopumā, kas veicina Latvijas spējas stāties pretim nemilitārajam apdraudējumam. Sabalansēta šo instrumentu izmantošana, visaptveroša lielākās daļas ES institūciju iesaiste drošības un aizsardzības jautājumu risināšanā ir priekšnosacījums asimetriskās karadarbības elementu apkarošanai, t.sk. iekšējās drošības un mediju telpas stiprināšanai.
73. Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (turpmāk – EDSO) sniedz pienesumu krīžu noregulēšanā, kā arī veicina caurskatāmību militārās plānošanas un bruņojuma kontroles jautājumos. EDSO deklarēto principu ievērošana ir priekšnoteikums, lai panāktu stabilu un paredzamu drošības situāciju Eiropā.
74. Apvienoto Nāciju Organizācija paver iespēju sniegt ieguldījumu globālu drošības izaicinājumu risināšanā, tādējādi vairojot Latvijas kā drošības veicinātājas tēlu.
75. Latvijas izpratne un iesaiste kopīgo NATO un ES aktuālo jautājumu risināšanā, t.sk. tādu, kas, iespējams, tieši neskar Latvijas drošību, veicina kopējo solidaritāti un nodrošina vienotību starp sabiedrotajiem.

76. Latvijas interesēs ir demokrātisku un uz labas pārvaldības principiem balstītu valstu attīstība Eiropā un tās kaimiņos, līdz ar to Latvija turpinās atbalstīt to valstu centienus, kuras ir ceļā uz eiroatlantisko integrāciju.

3.3. Valsts aizsardzības īstenošana un ārējā apdraudējuma pārvarēšana

3.3.1. Nacionālo aizsardzības spēju stiprināšana

77. Karadarbības gadījumā NBS nodrošina valsts aizsardzību, iesaistot visus valstī pieejamos līdzekļus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Valsts aizsardzības sistēmai ir jāspēj operatīvi reaģēt un kolektīvās aizsardzības ietvaros nodrošināt apdraudējuma pārvarēšanu un novēršanu.
78. Situācijā, kad robeža starp miera un kara laiku ir grūti nošķirama, ir nepieciešama visu valsts militārās aizsardzības instrumentu un resursu gatavība ātri pāriet no ikdienas režīma uzdevumu izpildes uz krīzes un kara laika uzdevumu risināšanu.
79. Valsts aizsardzības sistēmai ir jāspēj efektīvi reaģēt uz iespējamu negaidītu vai ierobežota brīdinājuma laika uzbrukumu un jāspēj pretoties agresijai konflikta sākotnējā fāzē. Sabiedroto spēku klātbūtne veicina spēju pretoties un uzņemt papildus NATO un sabiedroto spēkus.
80. Valsts augstāko amatpersonu lēmumu pieņemšanas efektivitāte un reaģēšanas ātrums, novēršot sākotnējos draudu avotus, kā arī reaģējot uz negaidītu ārēju militāru uzbrukumu, var būt izšķiroši Latvijas valstiskuma saglabāšanai. Tādēļ valsts augstākās amatpersonas tiek nodrošinātas ar nepieciešamajiem sakaru un citiem līdzekļiem. Turklāt regulāri jāpildnveido amatpersonu zināšanas par krīzes vadības procedūrām, lai nekavējoties panāktu nepieciešamo lēmumu pieņemšanu.
81. Vienlaicīgi NBS komandiera pienākums ir ārēja apdraudējuma gadījumā īstenot militāras aizsardzības pasākumus, pat tad – ja augstākā valsts vadība ir kavēta pieņemt attiecīgus lēmumus.
82. Iekšējās nekārtības, nemieri, kas tiek vadīti vai organizēti no ārpuses, izmantojot asimetriskās metodes, specvienības un izlūkdienestus, ir jāskata kā slēptais un nepieteiktais karš. Šādās situācijās lēmumi par apdraudējuma pārvarēšanu jāpieņem nekavējoties, primāri vērsties pret specvienību un izlūkdienestu aktivitātēm.
83. Bruņota konflikta vai kara gadījumā valsts militāro aizsardzību veic Aizsardzības ministrija un NBS, bet valsts civilās aizsardzības sistēma nodrošina atbalstu NBS. Lai stiprinātu valsts kopējo aizsardzību, ir nepieciešams noteikt Ieslodzījuma vietu pārvaldes lomu un vietu kopējā valsts aizsardzības politikā.

3.3.2. NBS uzdevumi un spējas

84. Lai nodrošinātu pašreizējā draudu situācijā un normatīvajos aktos noteikto NBS uzdevumu izpildi, nepieciešams attīstīt šādas NBS militārās spējas:
- spēja ātri reaģēt, novērst un lokalizēt iespējamo apdraudējumu maksimāli tuvu tā izcelsmes zonai, efektīvi organizējot un plānojot miera laika struktūru, vienību ģeogrāfisko izvietojumu un uzdevumus;
 - militāro komandvadības, komunikāciju un informācijas tehnoloģiju sistēmu droša un nepieciešamības gadījumā decentralizēta darbība, kā arī to funkcionēšanas nepārtrauktība jebkuros apstākļos, t.sk. intensīvas elektroniskās karadarbības apstākļos;
 - spēja intensīvi un efektīvi pretdarboties pretiniekam ar augstas kaujasspējas apbruņojumu un tehnoloģijām, prioritāri garantējot NBS sauszemes komponentes pilna spektra operacionālo rīcībspēju (kaujas, kaujas atbalsta un kaujas

nodrošinājuma) un aizsardzību, īpašu uzmanību pievēršot efektīvu izlūkošanas, pretgaisa aizsardzības, prettanku, taktiskās mobilitātes un pret-mobilitātes spēju nodrošināšanai;

- spēja pretdarboties pretiniekam konvencionāli un asimetriski, tai skaitā neitralizēt pretinieka asimetrisko karadarbību, speciālās un desanta operācijas. Šī uzdevuma izpildes ietvaros NBS nodrošina pretinieka militāras iniciatīvas un darbības efektīvu bloķēšanu, demoralizē pretinieku un nodara maksimāli iespējamu postījumu tā kaujas spējām;
- garantēta uzņemošas valsts atbalsta infrastruktūras un pieejas ceļu pieejamība, drošība un aizsardzība jebkuros apstākļos;
- aizsardzības ministra tiesības autorizēt infrastruktūras objektu iznīcināšanu, ja to prasa NBS operacionālā nepieciešamība;
- spēja izvērst militāru pastiprinājumu robežas kontroles un aizsardzības nodrošināšanai, īpaši vēršoties pret specoperācijām un ieroču nelikumīgu tranzītu pāri valsts robežām valsts apdraudējuma gadījumā;
- augsta militāra savietojamība, integrācijas un sadarbības spēja ar NATO sabiedroto spēku struktūrām un kaujas struktūrām vienotai operacionālajai darbībai;
- stratēģiskās komunikācijas spēju pieejamība, gan nodrošinot valsts aizsardzībai kritiski nepieciešamās informācijas pieejamību sabiedrībai, gan aizsargājot valsts informatīvo telpu miera un kara gadījumā.

85. Ņemot vērā izvirzītos uzdevumus un militāro spēju prasības, NBS operacionālo spēju kodols ir sauszemes spēku, t.sk. Zemessardzes, komponente un Speciālo uzdevumu vienība, agrās brīdināšanas spējas, gaisa telpas novērošana un pretgaisa aizsardzība. Šo vienību un spēju attīstība ir prioritāte NBS resursu plānošanā. Pārējo spēju attīstība ir cieši saistīta ar atbalsta sniegšanu sauszemes operācijām un uzņemošās valsts atbalsta spēju nodrošināšanu.

86. Krīzes gadījumā būtiska ir apgādes sistēmas atbilstība NBS vajadzībām jebkuros apdraudējuma apstākļos, nodrošinot vienību decentralizētu darbību. NBS veido nepieciešamās materiāltechnisko līdzekļu, munīcijas un degvielas rezerves, lai nodrošinātu vienību apgādi krīzes un kara laikā.

3.3.3. Kolektīvā aizsardzība: mijiedarbība un iesaiste

87. Latvijas valsts aizsardzības stūrakmens ir NATO kolektīvas aizsardzības sistēma, kas nodrošina, ka uzbrukums Latvijai tiek uzskatīts par uzbrukumu visai aliansei. Latvija kolektīvās aizsardzības ietvaros sagaida NATO un sabiedroto individuālo atbalstu.

88. Latvija ir atbildīga par nepieciešamo valsts atbalsta nodrošināšanu sabiedroto spēku uzņemšanai miera un kara laikā. Sabiedroto spēku uzņemšanu nodrošina nepieciešamās infrastruktūras attīstība un pilnveidota savstarpējā spēju savietojamība starp nacionālajiem un sabiedroto bruņotajiem spēkiem.

89. Sniedzot ieguldījumu infrastruktūras attīstībā, koordinējot un nodrošinot sabiedroto spēku klātbūtni Latvijā, NATO papildina un pilnveido spējas uzņemt NATO un sabiedroto vienības Latvijas teritorijā.

90. Iepriekš noteikti nosacījumi par Latvijas teritorijā izvietoto sabiedroto spēku iesaisti uzbrukuma gadījumā, noteikta un pārbaudīta komandķēde starp nacionālajiem un sabiedroto spēkiem, iepriekš plānota, saskaņota un autorizēta nacionālo un sabiedroto

bruņoto spēku rīcība ir priekšnosacījumi sekmīgai sabiedroto spēku uzņemšanai Latvijas teritorijā.

91. Latvijai jānodrošina nepieciešamais atbalsts sabiedroto spēku izvēršanai valsts teritorijā krīzes gadījumā, t.sk. nepieciešamās teritorijas spēku izvietojumam un tautsaimniecības atbalsts ienākošo spēku uzturēšanai.

3.3.4. Latvijas ieguldījums kolektīvajā drošībā

92. Ņemot vērā stratēģiskās drošības vides izmaiņas, nozīmi iegūst sabiedroto vienotība, solidaritāte un gatavība kolektīvas aizsardzības saistību īstenošanai, nekavējoties reaģējot uz jebkura veida apdraudējumu.
93. Uzbrukuma gadījumā pret NATO dalībvalsti Latvija sniedz nepieciešamo atbalstu, iesaistoties karadarbībā ar tai pieejamajiem līdzekļiem. NBS kaujas spēju attīstībā tiek ievērotas NATO militāro spēju attīstības vadlīnijas un prasības.
94. Latvijas interesēs ir veicināt NATO reaģēšanas spējas un sabiedroto spēku savietojamību, tādēļ jau kopš iestāšanās aliansē Latvija aktīvi piedalās NATO reaģēšanas spēkos, kas ir sākotnējie spēki krīžu risināšanā un kolektīvās aizsardzības nodrošināšanas operācijās.
95. Latvija veicina NBS vienību izvēršanas spēju attīstību atbilstoši NATO kopīgajai politikai, tai skaitā piedaloties Sevišķi ātras reaģēšanas spēku grupējumā atbilstoši dažu dienu augstākās gatavības standartiem. NBS jāuztur gatavība piedalīties NATO vadītajās pilna kaujas spektra operācijās ar kājnieku bataljona kaujas grupu līdz sešiem mēnešiem bez rotācijas vai arī apakšvienībām, kas nepārsniedz divas kājnieku rotas, vai līdzvērtīga lieluma specializētajām apakšvienībām uz laiku līdz sešiem mēnešiem ar rotāciju. NBS jūras spēku flotilei jānodrošina gatavība piedalīties NATO augstas gatavības spēku pretmīnu cīņas operācijās. Latvija plāno regulāru iesaistīšanos arī ES kaujas grupās.
96. Latvijas saistību izpilde un iesaiste citos reģionos ārpus valsts teritorijas ir atkarīga no valsts apdraudējuma līmeņa, iespējam konkrētajā apdraudējuma situācijā, kā arī spējam un resursiem, kas paliktu valsts aizsardzības vajadzībām, t.sk. izvērtējot sabiedroto klātbūtnes faktoru.
97. Latvija piedalās kopīgos kolektīvās aizsardzības spēju projektos, kas nodrošina visām valstīm kopīgi izmantojamus aizsardzības instrumentus.
98. Būtisks kolektīvās aizsardzības sistēmas elements ir savstarpējā sabiedroto spēku savietojamība, kas tiek attīstīta ar dažādu starptautisko mācību un vingrinājumu palīdzību. Latvija aktīvi piedalās militārajās mācībās, kas notiek ārpus Latvijas teritorijas.
99. Latvija delegē pārstāvjus NATO struktūrās visos līmeņos, lai stiprinātu aliansi un pārstāvētu Latvijas intereses.
100. Latvijas ieguldījums veicina NATO kopējā finansējuma izmantošanu alianses izvēršamo spēju attīstībai, efektīvai NATO krīžu reaģēšanas sistēmas darbībai, spējai laicīgi identificēt un prognozēt iespējamo apdraudējumu. Latvijai ir būtiski nodrošināt NATO infrastruktūras attīstību tās teritorijā.

3.3.5. Valsts aizsardzībai nepieciešamie resursi

101. Valsts institūcijām, veicot valsts aizsardzības un drošības funkcijas miera, valsts apdraudējuma un kara laikā, ir jāplāno resursi institūcijām noteikto funkciju īstenošanai.

3.3.5.1. Aizsardzības budžets

102. Valsts aizsardzības spēju attīstības priekšnoteikums ir atbilstoša aizsardzības finansējuma nodrošināšana. Spēja ieguldīt aizsardzībā liecina ne tikai par starptautisko

saistību izpildi, bet arī demonstrē valsts spēju uzņemties atbildību par valsts aizsardzību atbilstoši draudu līmenim.

103. Saskaņā ar likumu "Par vidēja termiņa budžeta ietvaru 2016., 2017. un 2018. gadam" Aizsardzības ministrijas budžeta izdevumu apstiprinātais pieaugums 2016. gadā sasniedz 1,4% no iekšzemes kopprodukta un 2017. gadā – 1,7% no iekšzemes kopprodukta. Latvijas aizsardzības izdevumu apstiprinātais palielinājums līdz 2018. gadam ir 2% no iekšzemes kopprodukta. Latvija ir apņēmusies šo finansējuma apjomu saglabāt turpmākajos gados. Atbilstoši NATO definīcijai šie resursi var tikt izmantoti vienīgi aizsardzības vajadzībām. Latvijai jāpieturas pie sabalansētas aizsardzības izdevumu struktūras, attiecīgi atvēlot mazāk nekā 50% personāla un administratīvajiem izdevumiem, 30% – uzturēšanas izdevumiem un vismaz 20% – jauna ekipējuma iegādei.

3.3.5.2. Personāls

104. Lai spētu pildīt noteiktos valsts aizsardzības uzdevumus, nepieciešams palielināt NBS skaitlisko sastāvu, kas primāri vērsts uz NBS operacionālo spēju stiprināšanu. NBS struktūra balstās uz kaujas vienībām un to darbībai nepieciešamajiem kaujas atbalsta, kaujas nodrošinājuma un vadības elementiem. NBS miera laikā uztur 17500 militāri sagatavotus karavīrus, tai skaitā 6500 profesionālā dienesta karavīrus, 8000 zemessargus un 3000 rezerves karavīrus.
105. Savukārt NBS struktūras operacionālās komponentes stiprināšana prasa būtiski uzlabot rekrutēšanas kapacitāti, ieviest elastīgākus atlases kritērijus un pielāgot profesionālo karavīru apmācību programmas, ņemot vērā demogrāfiskās un fiziskās sagatavotības tendences Latvijā. Īpaši svarīgi sekmēt Jaunsardzes kustības tālāku attīstību, veicinot Jaunsardzes popularitāti jauniešu vidū, kā arī stiprinot motivāciju un nodrošinot dažādas iespējas turpināt jauniešu un arī plašākas sabiedrības iesaisti valsts aizsardzībā – piedaloties militārās apmācībasursos, nometnēs, stājoties Zemessardzes rindās vai dienestā NBS.
106. Nepieciešams nodrošināt Zemessardzes apmācības, piedāvājot elastīgu un pievilcīgu iesaistes sistēmu. Darba devēju izpratne par zemessargu apmācību nepieciešamību, nodrošinot darbiniekiem draudzīgākus darbalaika nosacījumus valsts aizsardzības pienākumu izpildes laikā, nodrošina zemessargu pilnvērtīgu apmācību.
107. Veicinot NBS struktūras ilgtspēju un kapacitāti, tiek stiprināta kvalificētu un pieredzējušu speciālistu motivācija un saglabāšana dienestā NBS. Šai sakarā ir jāveic karavīru sociālo garantiju sistēmas paplašināšana, kā arī jāuzlabo tās sasaiste ar personāla karjeras un profesionālās izaugsmes kritērijiem, balstoties uz militārajam dienestam nepieciešamo zināšanu, operacionālās pieredzes un kvalifikācijas līmeni. Analōģiski pasākumi ir arī jāveic attiecībā uz Iekšlietu ministrijas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, lai novērstu krasi atšķirīgās motivācijas sistēmas aizsardzības un iekšlietu dienestos, kas varētu novest pie iekšējās drošības vājināšanās un nepamatotas konkurences radīšanas.
108. Lai veicinātu valsts aizsardzību, nepieciešams pilnveidot mobilizācijas sistēmu, risinot gan personāla mobilizācijas un NBS sastāvā iekļaujamā personāla tiesiskā statusa jautājumus, gan nodrošinot NBS nepieciešamo tautsaimniecības resursu pieejamību valsts apdraudējuma gadījumā. Svarīgi nodrošināt valsts kontroli pār kritisko infrastruktūru, īpaši – komunikāciju jomā, valsts apdraudējuma situācijā. Aizsardzības ministrijai būtu prioritāra loma mobilizēto resursu izmantošanā krīzes un kara gadījumā.

3.3.5.3. Militārā rūpniecība

109. Ņemot vērā Latvijas ģeogrāfisko situāciju, Latvijai nepieciešams turpināt attīstīt konkurētspējīgu militāro rūpniecību, kas krīzes apstākļos samazinātu valsts atkarību no citu valstu munīcijas un ekipējuma piegādēm, ļaujot autonomi nodrošināt valsts aizsardzības minimālās prasības. Tādējādi vietējās industrijas attīstība sniedz ieguldījumu valsts aizsardzības militāri operacionālo vajadzību nodrošināšanā.
110. Nepieciešams izmantot vietējo zinātniski pētniecisko bāzi NBS spēju attīstībai, uzņemoties iespējamos riskus, kas var rasties pētnieciskajā procesā un tehnoloģiju, ražošanas ieviešanā.

4. Noslēguma jautājumi

111. Aizsardzības budžets līdz 2018. gadam tiks plānots atbilstoši Ministru kabineta atbalstītajam paātrinātajam aizsardzības budžeta palielinājumam, līdz 2018. gadam sasniedzot 2% no iekšzemes kopprodukta. Aizsardzības ministrija Valsts aizsardzības koncepciju īstenošai piešķirto valsts budžeta līdzekļu ietvaros.
112. NBS attīstības plāns un šī koncepcija ir pamats vidēja termiņa plānošanas dokumentu izstrādē, tostarp aizsardzības ministra izdotajām vadlīnijām valsts aizsardzības sistēmas attīstībai un nākamā gada budžeta plānošanai.
113. NBS attīstības plānošanas procesam ir jānodrošina koncepcijas īstenošanas pēctecība. Šī procesa ietvaros ir būtiski identificēt kritiskās NBS spējas valsts aizsardzības pamatuzdevumu izpildei.
114. Valsts aizsardzības koncepcijas ieviešanu nodrošina valsts institūcijas atbilstoši savai kompetencei un normatīvajos aktos noteiktajiem uzdevumiem.
115. Aizsardzības ministrs, pamatojoties uz koncepciju, izdod vadlīnijas NBS komandierim par galvenajiem principiem valsts aizsardzības operatīvā darba plānošanai.
116. Saskaņā ar Nacionālās drošības likumu Saeima Valsts aizsardzības koncepciju apstiprina ne retāk kā reizi katrā sasaukumā līdz savas darbības otrā gada 1. oktobrim.

Aizsardzības ministrs

R. Bergmanis